

[Nathalie Lind]

»Vil ministeren afskaffe den diskrimination, der i dag finder sted over for kvindelige lønmodtagere, der er gift med selvstændige erhvervsdrivende, idet man afkræver dem oplysninger om ægtefællens indkomst- og formueforhold, før man i tilfælde af arbejdsløshed tager stilling til, om de er berettiget til at oppebære dagpenge?«

Skriftlig begrundelse

Lønmodtagere gift med selvstændige har i mange år været udsat for forskelsbehandling. Indtil foråret 1979 gjaldt således den særlige 130 dages regel, hvorefter en forsikret, hvis ægtefælle var selvstændig, kun kunne få dagpenge, hvis pågældende forud for hver dagpengeudbetaling havde haft arbejde som lønmodtager i mindst 130 dage inden for de sidste 18 måneder. Andre lønmodtagere var alene underkastet et beskæftigelseskrav på 26 uger inden for tre år. Selv om denne uretfærdighed nu er fjernet, er der fortsat ikke klare regler for den stilling, lønmodtagere gift med selvstændige har. Under henvisning til arbejdsløshedslovens § 69 afkræves de oplysninger om ægtefællens indtægts- og formueforhold forud for udbetaling af dagpenge, og efter det for mig oplyste er der her tale om en skønmæssig afgørelse af deres krav på dagpenge.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg skal indledningsvis bemærke, at der ikke er tale om, at kvinder i den situation, som fru Nathalie Lind beskriver i sit spørgsmål, bliver diskrimineret. Alle medlemmer, såvel mandlige som kvindelige, skal afgive de samme oplysninger til arbejdsløshedskasserne i tilfælde af ledighed. Alle medlemmer skal således også oplyse i ledighedserklæringen, om de selv eller ægtefællen driver selvstændig virksomhed. Vi har masser af eksempler på, at det drejer sig om kvindelige selvstændige. Så er det deres mandlige ægtefæller, der bliver spurgt om disse oplysninger. Hvis medlemmet i bekræftende fald delvis ernærer sig ved selvstændig virksomhed, vil medlemmet blive omfattet af de særlige regler, der gælder for medlemmer, som under ledighed har bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed. Medlemmet skal herefter kunne opfylde et særligt arbejdskrav som betingelse for dagpengeret. Det er således en betingelse,

at medlemmet forud for hver udbetaling af dagpenge har haft arbejde i fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 130 dage, for deltidsforsikrede dog 87 dage inden for de sidste 18 måneder. Kassernes afgørelser i disse sager er baseret på medlemmernes oplysninger og levner derfor ikke plads for noget skøn fra kassernes side.

For deltidsforsikrede foreligger der imidlertid et specielt problem, da arbejdsløshedslovens § 69 fastslår, at et deltidsforsikret medlem, som har andet erhverv, der udføres inden for fagets normale arbejdstid, ikke har ret til dagpenge, medmindre arbejdsdirektøren i særlige tilfælde og eventuelt på særlige vilkår giver tilladelse dertil. Bestemmelsen forudsætter således, at der i disse tilfælde tages konkret stilling til dagpengeretten.

Generelt om disse oplysninger, som medlemmerne bliver afkrævet om ægtefællens selvstændige virksomhed, skal jeg gerne give fru Nathalie Lind medhold i, at det i visse tilfælde kan forekomme urimeligt at afkræve disse oplysninger, da det kan være indlysende, at medlemmet ikke delvis ernærer sig ved selvstændig virksomhed. Jeg vil derfor på den givne foranledning anmode arbejdsdirektoratet om at undersøge nærmere, om det er nødvendigt altid at afkræve medlemmer, der er gift med selvstændige, disse oplysninger.

Nathalie Lind (V):

Jeg takker arbejdsministeren for den positive slutning på svaret. Jeg har ikke helt den opfattelse, som arbejdsministeren har, vedrørende spørgsmålet om diskrimination. Jeg nævner kvindelige lønmodtagere som et eksempel, men der sker jo altså en diskrimination mellem den, der er gift med en lønmodtager, og den, der er gift med en selvstændig.

Men jeg mener i øvrigt at vide fra en arbejdsløshedskasse – men ministeren kan jo sikkert senere give mig helt konkrete oplysninger – at man ikke mistænker den mandlige lønmodtager, der er gift med en damefrisør, for at gå i gang med enten at vaske håndklæder eller at feje gulve, eller hvad der kan være tale om. Medens det omvendte er tilfældet, hvis det er en kvinde, der f. eks. er gift med en selvstændig landmand.

Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi tager disse ting frem. Når vi tænker på, hvad der blev sagt under det foregående spørgsmål,